

N:o 76.

Ank. till Riksd. kansli den 1 maj 1903, kl. 2 e. m.

*Utlåtande, i anledning af väckta motioner om pension åt vice härads-
höfdingen J. M. Stuart.*

(R. A.)

I särskilda, lika lydande motioner, väckta, n:o 40 i Första Kammaren af herrar *Chr. Lundeberg* och *F. E. Pettersson* och n:o 101 i Andra Kam-
maren af herr *C. Persson* i Stallerhult *m. fl.*, har föreslagits, att Riksdagen
måtte besluta, att till vice häradshöfdingen John Magnus Stuart må från
och med månaden näst efter den, under hvilken han uppnått 65 år, från
riksgäldskontoret utgå under hans återstående lifstid en årlig pension af
3,500 kronor; dock att, för den händelse han efter nämnda tid innehar
tjänst eller befattning på statsverkets eller Riksdagens stat, pensionen icke
må utgå till högre belopp, än som erfordras för att tillsammans med den
inkomst, han må uppbära på grund af sådan tjänst eller befattning, utgöra
nämnda belopp, eller 3,500 kronor.

Till stöd för detta förslag hafva motionärerna anført följande:

»Vice häradshöfdingen John Magnus Stuart, som äfven under inne-
varande år antagits till sekreterare i statsutskottet, har nu under trettio år
varit anställd i Riksdagens tjänst. Han antogs nämligen år 1873 till kanslist
i statsutskottet och har därefter under 16 riksdagar tjänstgjort såsom notarie
och under 13 såsom sekreterare i nämnda utskott. Dessutom har Stuart
hos Riksdagens revisorer varit anställd sedan år 1877 under 6 revisions-
förrättningar såsom notarie och under 21 såsom sekreterare.

Ett så långvarigt arbete i utskotts och statsrevisorers tjänst saknar
motstycke och torde, då det varit plikttroget utfördt, böra mana därtill, att

denne tjänsteman, i likhet med hvad som i regeln gäller i fråga om statens öfriga tjänare, beredes visshet om att, när hans krafter icke längre förslå till fullgörande af det med tjänsten förenade arbete, hans ålderdom ändock må varda i ekonomiskt afseende tryggad. Vi hafva därför ansett Riksdagen böra bevilja Stuart, som är född den 2 april 1844, en pension att vid uppnådd 65 års ålder uppbäras å riksgäldskontorets stat.

Beträffande pensionens belopp, synes detta, då Stuart, enligt från riksgäldskontoret meddelad uppgift, under de två senaste åren såsom sekreterare i statsutskottet och hos statsrevisorerna uppburit tillsammans i medeltal 5,360 kronor, lämpligen böra bestämmas till 3,500 kronor, utgörande i afrundadt tal 66 procent af nämnda belopp; lärande emellertid, därest han, efter att hafva hunnit till sagda ålder, skulle komma att uppbära inkomst på grund af tjänst eller befattning på statsverkets eller Riksdagens stat, han böra vidkännas motsvarande afdrag å pensionsbeloppet.»

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, får statsutskottet hemställa,

att Riksdagen, med bifall till ifrågavarande motioner, må besluta, att till vice häradshöfdingen John Magnus Stuart må från och med månaden näst efter den, under hvilken han uppnått 65 års ålder, från riksgäldskontoret utgå under hans återstående lifstid en årlig pension af 3,500 kronor; dock att, för den händelse han efter nämnda tidpunkt innehar tjänst eller befattning på statsverkets eller Riksdagens stat, pensionen icke må utgå med högre belopp, än som erfordras för att tillsammans med den inkomst, han må uppbära på grund af sådan tjänst eller befattning, utgöra nämnda belopp, eller 3,500 kronor.

Stockholm den 1 maj 1903.

På statsutskottets vägnar:

CHR. LUNDEBERG.

Reservation

af herrar *J. A. Sjö, A. Petersson, G. Odqvist, P. Olsson, O. Andersson, C. G. Johansson, N. Åkesson* och *Å. H. Hammarskjöld*, hvilka ansett, att utskottets yttrande och förslag bort hafva följande lydelse:

»Såsom i motionerna framhållits, är det under en ovanligt lång följd af år, som vice häradshöfding Stuart innehaft anställning hos statsutskottet och hos Riksdagens revisorer, och det bör äfven erkännas, att han härvid på ett förtjänstfullt sätt fullgjort sina åligganden. Då han emellertid fortfarande är vid full kraft och hälsa, och man sålunda har anledning förvänta, att han ännu i många år skall kunna bestrida sina berörda befattningar, synas giltiga skäl ej föreligga att åt honom bevilja pension, helst ännu flera år återstå, innan han uppnått den ålder, då enligt motionärernas förslag pensionen skulle börja att utgå. Utskottet hemställer därför,

att ifrågavarande motioner ej må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.»

Herr *P. Pehrson* har begärt få antecknadt, att han icke deltagit i detta ärendes behandling inom utskottet.
